

Ἐπιτομὴ τῶν Ἐργῶν

Πατρικαὶ εὐχαὶ Ἀρχιεπισκόπου

Ἀρ. πρωτ.140
Τρίνα, 4 Φεβρουαρίου 2010
Λίαν ἀγαπητὲ μου π. Μάρκε,
εὐχαριστῶ θερμῶς γιὰ τίς ἐγκάρδιες εὐχάς σας μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ὀνομαστικῆς μου ἑορτῆς. Ὑπῆρξαν αἰτία ἰδιαιτέρης χαρᾶς στὴν ἐδῶ ἀπατιχητὴ διακονία (πού κάποτε, ἀβάσιμα ὀχλῖα τοῦ «Ὁρθόδοξο Τύπου» τὴν κάνουν πῶ δύσκολη).

Καὶ ἐγὼ εὐχομαι, ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαρίει ἀκλόνητὴ ὑγεία καὶ νὰ εὐλογεῖ πλοσιοπαροχὰ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα σας.

Μετὰ πολλὴ ἀγάτῃ ἐν Χριστῷ
† ὁ **Τιράνων Ἀναστάσιος**

«Ἐπευλογοῦμεν τὸ ἔργον ὑμῶν»

Ἐν Κορίνθῳ τῆ 18η.2.2010
Πρὸς τὸν κ. Κων/νον Σαμωνά
Πρόεδρον τῆς «Πανελληνίου Ὁρθόδοξου Ἐνώσεως» (Π.Ο.Ε.) Κίνησης 10
Εἰς Ἀθήνας
Κύριε Πρόεδρε,

Ἐλάβομεν τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν ἡμερολόγιον 2010, ἔκδοσιν τῆς μετέρας ἐνώσεως, ἀφιερωμένον τὸντο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ εὐχαριστοῦντες θερμῶς συγχαίρομεν ὑμᾶς διὰ τὸ θέμα, τὸ ὅποιον ἐπελέξατε, ἵνα ἀφιερώσητε αὐτό.

Εἰς καιροῦς χαλεποῦς ἡ ἔμπνευσις ὑμῶν εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων, ἥτις θέλει ἀποτελεσεὶ ὁμολογίαν περὶ τῆς ἀλήθειας τῆς προφοράς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, εἶθε δέ καὶ τροχοπέδῃ εἰς τὴν πατριωτικὴν γλωσσικὴν παρεκτροπὴν.

Εὐχαριστοῦντες καὶ αὐθὺς διὰ τὴν πρόφωνα ἀποστολὴν τοῦ ἡμερολογίου ἐπευλογοῦμεν τὸ ἔργον Ὑμῶν καὶ εὐχομέθα αἰσίαν συνέχειαν.

Μετ' εὐχῶν
† ὁ **Κορίνθου Διονύσιος**

Αἰρετικὸς ὁ π. Δανιὴλ Ἀεράκης;

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,
ὡς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε στὸν ἀγωνιστικὸ καὶ λίαν ἀγαπητὸ «Ο.Τ.» τὴν παροῦσα ἐπιστολήν μου, τὴν ὁποία ἀναγόμενος τὸ αἰσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ θεολογικὴ συνειδησί μου.

Στὸν «Ο.Τ.» ἀρθρογραφεῖ ὁ διαμεινὸν στὴν Ἀμερικὴ θεολόγος κ. Παναγιώτης Τελεβάντος. Δὲν τὸν γνωρίζω προσωπικῶς. Ἄλλ' ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφία του ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι εἶνε ζηλωτῆς τῆς Πίστεως, καὶ χαίρει γι' αὐτὸ καὶ συγχαίρει. Ἄλλ' ἐπειδὴ κανεὶς δὲν εἶνε ἀλάθηςτος, —γι' αὐτὸ ἄλλωστε πολεμοῦμε τὸν Πάπα, διότι ἰσχυρίζεται, ὅτι εἶνε ἀλάθηςτος—, ἄς ἐπιτραπῆ νὰ παρατηρήσω ἕνα σοβαρὸ λάθος τοῦ κ. Τελεβάντου, ἴσως ἀπὸ υπερβάλλοντα ζῆλο, ὁποσδήποτε ὁμῶς ἀπὸ ἐπιπολέα κρῖσι. Στὴν ἀρθρογραφία του ἐπιτίθειται κατὰ τὸν ἀρχιμανδρίτου κ. Δανιὴλ Ἀεράκη, θεολόγου, ἱεροκήρυκος ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνος, καὶ συγγραφέως. Ἐξ ἀφορμῆς θέσασον τὸ ἐν λόγῳ ἀρχιμανδρίτου στὸ θέμα τῆς «λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως» καὶ συγκεκριμένως τῆς μεταφράσεως λειτουργικῶν κειμένων. Ὁ κ. Τελεβάντος ἐκφενδώνειε κατ' αὐτοῦ φοβερὰς κατηγορίες, ὅτι εἶνε «ἀ-θεολογητός», ὅτι «διεύθυνε τὸ μέ-τωπο τῆς ἀποστασίας», ὅτι εἶνε «βραγύ» τὴ παρὰ Προστατίαντας ἠλαττωμένος», κ.ἀ., ὅτι παρεξέλι-νε δηλοῦθ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστι καὶ ἔγινε αἰρετικὸς. Σὲ Κυριακὸ δὲ περιόδικῳ ἔγραψε, ὅτι ἡ θεολογία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη «δὲε ἀιρέσων ἀπὸ κορυφῆς μέχρι πατοῦσας!» Πέρασ δὲ τῆς δεινῆς κατηγορίας καὶ σὲ πλῆθος ἱστοσελιδῶν τοῦ Διαδικτύου.

Γνωρίζω τὸν π. Δανιὴλ Ἀεράκη. Καὶ συνδομίμα κρῖναι τὸ ἀπὸ τὰ φοιτητικὰ χρόνια. Καρῖνται καὶ γράφει, καὶ Λευκανθήκε στὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου. Ἱερὸ πάθος του εἶνε τὸ κηρυγμα. Καὶ εἶνε ἐπιμελής, ἐπιμελετώσας ἱεροκήρυξ. Δὲν προχειρολογεῖ, ὅπως μερικὸ ἄλλοι. Ἄν διακρινώμε δέκα ἱεροκήρυκας τῆς Πατρίδος μας ὡς τοὺς καλύτε-ροσ, ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶνε καὶ αὐτός. Γι' αὐτὸ καὶ τὸν καλοῦν καὶ ὀμιλεῖ σὲ πολλὰ μέρη τῆς Πατρί-δος. Καὶ πολλοὶ ἠφέλουνται ἀπὸ τὰ κηρυγμάτα του. Χίλις δὲ περίπου ὀμιλίες του κυκλοφοροῦνται σὲ CD. Ἐκδοίει καὶ τὸ μαθητικὸ περιο-δικὸ «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής». Καὶ ἔχει γράψει 80 περίπου ἀξιόλογα βιβλία, ἰδιαιτέρως χρήσιμα σὲ ἱεροκήρυκας, σὲ κατηχητάς καὶ σὲ διδασκόντας σὲ κύκλους Ἁγίας Γραφῆς.

Ἐγὼ ἀκούσει ὀμιλίες τοῦ π. Δανιὴλ καὶ ἔχω διαβάσει βιβλία του καὶ δὲν διαπίστωσα καμμία παρέκ-κλιση ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστι. Καὶ ἀπὸ τούς ἀκρόατάς καὶ ἀναγνω-στῆς του δὲν τὸν κατηγοροῦσε κανεὶς γιὰ αἵρεσι. Ὅ,τι κηρῖται καὶ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ὁρθόδοξο Σωματεῖο ζητᾷ κυρία Ἑλληνίδα νὰ ἐργασθῆ ὡς ὑπεύθυνη, ἐπιμοχθ, εσωτερικῆ σὲ κορίτσια, ἀπὸ Δευτέρα πρωὶ μέχρι Παρασκευῆ βράδυ.

Περὶσσότερες πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210.8216820, 210.8216520, 210.6725506

Ἐπιτομὴ τῶν Ἐργῶν
Ὁρθόδοξο Σωματεῖο ζητᾷ κυρία Ἑλληνίδα νὰ ἐργασθῆ ὡς ὑπεύθυνη, ἐπιμοχθ, εσωτερικῆ σὲ κορίτσια, ἀπὸ Δευτέρα πρωὶ μέχρι Παρασκευῆ βράδυ.

Περὶσσότερες πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210.8216820, 210.8216520, 210.6725506

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ὁρθόδοξο Σωματεῖο ζητᾷ κυρία Ἑλληνίδα νὰ ἐργασθῆ ὡς ὑπεύθυνη, ἐπιμοχθ, εσωτερικῆ σὲ κορίτσια, ἀπὸ Δευτέρα πρωὶ μέχρι Παρασκευῆ βράδυ.

Περὶσσότερες πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210.8216820, 210.8216520, 210.6725506

ὁ,τι γράφει στρῖζεται στὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ στοὺς Πατέρες. Ἰδιαιτέρως δόνηός του στὸν προφορικὸ καὶ στὸ γραπτὸ λόγου του εἶνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος. Καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξ-ίσταμαι πῶς ὁ κ. Τελεβάντος θεωρεῖ τὸν π. Δανιὴλ ἀθεολόγητο, μέρως τῆς ἀποστασίας καὶ αἰρετι-κὸ «ἀπὸ κορυφῆς μέχρι πατοῦσας», χωρὶς νὰ παραθέτῃ ἀπὸ τὸν προφορικὸ καὶ τὸν γραπτὸ λόγου τοῦ π. Δανιὴλ οὔτε μί φράσι, πού νὰ δεικνῆν παρέκκλιση ἀπὸ τὴν δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Κατηγορεῖ μὲ τὴ χειρότερη κατηγορία, τὴν κατηγορίαν τοῦ αἰρετι-κοῦ, χωρὶς ἐπιχειρήσει, χωρὶς ἐρείσηται, ἕνα δόκιμο κηρυκα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ συγγραφέα.
Βεβαίως στὸ θέμα τῆς «λειτουργικῆς ἀναγεννήσεως» καὶ τῆς μεταφράσεως λειτουργικῶν κειμῶν νδύναται ὁ κ. Τελεβάντος καὶ κάθε ἄλλοις νὰ ἔχη ἀντιρρῖσεις ἀπέναντι τοῦ π. Δανιὴλ. Καὶ ἐγὼ ἔχω ἐπιφυλάξεις. Στεγοχωροῦμαι, διότι τὰ φάσθασ ἀριστοουργήματα τῆς λατρείας δὲν δύναται ὁ πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ νεῶι, νὰ κατα-λάβουν καὶ νὰ ἀπολαύσων. Ἄλλὰ καὶ ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι οἱ μεταβολῆς τῆς λατρείας εἶνε δύσκολαι καὶ παραεκκινουμέναιες. Καὶ δια-φωνῶ πρὸς μεταβολῆς τῆς λα-τρείας ἀτομικῶς καὶ αὐθαίρετως ἀπὸ τὸν Α ἢ Β ἐπίσκοπο ἢ ἄλλο κληρικῶ. Ἄν κριθῆ σωστὸ νὰ γίνων κάποιες μεταβολῆς στὴ λα-τρεία, αὐτῆς πρέπει νὰ γίνουσι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὄχι ἀπὸ τὸν Α ἢ Β κληρικῶ αὐθαίρετως.

Δύναται ἐπαναλαμβάνω, ὁ κ. Τελεβάντος νὰ ἔχη ἀντιρρῖσεις ἀπέναντι στὸν π. Δανιὴλ. Ἄλλ' ἀπὸ τὸ σημειῶ τὸν ἀντιρρῖσων σὲ μὴ δογματικὸ θέμα μέχρι τὸ σημειῶ νὰ ἐκτοξεύῃ ἐναντίον του τὴν κατηγορία, ὅτι ἐξεστράτη ἀπὸ τὴ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλη-σίας, ὑπάρχει τεραστία ἀπόστασι. Στὰ θέματα τῶν δογμάτων τῆς Εκ-κλησίας ὁ ἀρχιμανδρίτης Δανιὴλ Ἀεράκης εἶνε ἀκραϊφνῶς Ὁρθό-δοξος.

Γι' αὐτὸ ὁ κ. Τελεβάντος, ζη-λυτῆς καὶ αὐτῆς τῆς Πίστεως, ὀφείλει νὰ διορθώσῃ τὸ λάθος του δημοσιωῶς διὰ τὸν ἐντύπων, στὰ ὁποία ἔγραψε, καὶ τοῦ Διαδικτύου, στὸ ὅποιον ἀνήρτησε τῆς ἀνεπέρι-στῆς κατηγορίας. Εἴμεθα τῶσον ὀλίγοι οἱ χριστιανικῶς ἀγωνιζόμε-νοι στὴ σατανικὴ ἐποχῆ μας, καὶ ἄς μὴ ὀημιουργοῦμε διαίρεσας καὶ πικρίες μεταξὺ μας, ἀλλ' ἄς ὁμο-νοοῦμε πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶ-νος καὶ δόξαν τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ πολλὴ ἐκτίμησι
Νικόλαος Ἰω. Σπητρούπολος

Τὸ ἱεραποστολικὸν χρέος τῶν ποτῶν

Ἀθῆνα, 29–1–2010
Κύριε Διευθυντά,
Ἀναφέρομαι στὸ ἀρθρο «Στροφή πρὸς τὸν ἐκτός ναοῦ ἀδελφούς» τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτσι στὸ σημε-ρινὸ φύλλο τῆς ἐγκριτῆς ἐφημερί-δας σας.
Ὁ ἀρθρογράφος στρέφει τὴν προσοχὴν μὰς σὲ ἕνα θέμα, πού ὁ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐμεῖς οἱ λαικοὶ χριστιανοὶ ἴσως ἠγ-νομοῦμε. Μπορεῖ νὰ νιώθωμε ἱκα-νοποιημένοι καὶ ἴσως εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ ἐπειδὴ βλέπομε γεμάτους τῆς πίστεως μας. Παραβλήσομε ὁμῶς τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐκκλησιάζο-μενοι συνανθρώποι μας ἀποτελοῦν μικρὸ ποσοστὸ τῆς κοινωνίας μας. Τὸ μέγαλο, ἀνησυχιακὸ μέγαλό μῆ-ρος, δὲν ἐκκλησιάζεται οὔτε Χρι-στοῦγεννα, οὔτε Πάσχα.
Ἄναφέρομαι στὸ ἀρθρο «Στροφή πρὸς τὸν ἐκτός ναοῦ ἀδελφούς» τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτσι στὸ σημε-ρινὸ φύλλο τῆς ἐγκριτῆς ἐφημερί-δας σας.

Ὁ ἀρθρογράφος στρέφει τὴν προσοχὴν μὰς σὲ ἕνα θέμα, πού ὁ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐμεῖς οἱ λαικοὶ χριστιανοὶ ἴσως ἠγ-νομοῦμε. Μπορεῖ νὰ νιώθωμε ἱκα-νοποιημένοι καὶ ἴσως εὐχαριστοῦμε τὸν Θεὸ ἐπειδὴ βλέπομε γεμάτους τῆς πίστεως μας. Παραβλήσομε ὁμῶς τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐκκλησιάζο-μενοι συνανθρώποι μας ἀποτελοῦν μικρὸ ποσοστὸ τῆς κοινωνίας μας. Τὸ μέγαλο, ἀνησυχιακὸ μέγαλό μῆ-ρος, δὲν ἐκκλησιάζεται οὔτε Χρι-στοῦγεννα, οὔτε Πάσχα.

Οἱ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νὰ ἐνδιαφεροῦν καὶ νὰ ἀναζητήσουν καὶ αὐτοῦς, πού δὲν ἐκκλησιάζονται, πού δὲν εἶναι ζῶν-ταὶ μὲλῃ τῆς Ἐκκλησίας. Κάποτε τοὺς ἐβάπτισαν καὶ ἐκτοτε τοὺς ἐληθμόνησαν. Ἐχουν χρεὸς νὰ προσέξουν ὅσα γράφει ὁ π. Διονύ-σιος καὶ ὅσα εἶχε ἐπισημάνει ὁ μα-καριστὸς Διονύσιος Κοζάνης σχετι-κῶς. Οἱ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι διδόχοι τῶν Ἁγίων Ἀποστό-λων, στοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἔδω-κε ἐντολή: «πορευθέντες μαθη-τεῦσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδά-σκοντες αὐτοὺς τρῖειν πάντα ὅσα ἐνετείλαμῖν ὑμῖν» (Ματθ. κβ' 19).

Ἄλλὰ καὶ ἐμεῖς οἱ λαικοὶ δὲν μπο-ροῦμε νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας αὐτούς. Ἐὰν ἐκτι-μοῦμε τίς δωρεῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς μέλῃ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐσπᾶμὴ τὸν λόγο Του, φυσικὸ εἶναι νὰ ἐπι-θυμοῦμε νὰ τὰ ἀπολαμβάνουσι ὄλοι οἱ συνανθρώποι μας. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι, πού ἡ διακριτικὴ ἀγάτῃ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσει.

Ἐχουμε συγγενεῖς, φίλους, γνωστούς, συναδέλφους. Πρόσ-κληση γιὰ συμμετοχὴ σὲ Θ. Λει-τουργία καὶ ἄλλες λατρευτικῆς συ-νάξεις, πρόσκληση σὲ θρησκευτι-κῆς ὀμιλίας, προσφορά χριστιαν-ικῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν, κα-ταλλήλων γιὰ κάθε περίπτωσι ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν πλῆθος ἀπὸ αὐτὰ καὶ εὐρύτατα φάσματα.

Πάντα μετὰ διακρίση, μετὰ ἀπὸ προσοχὴν, μετὰ ἀπὸ συμβουλὴν φω-τισμένου πνευματικῶ, χωρὶς νὰ κάνουνε τὸν δάσκαλο, μετὰ κατὰ-λληλὴ συζήτηση, πού δὲν προκαλεῖ ἀντίδραση, πού μπορεῖ νὰ πυροδο-τῆσει ἐσωτερικῆς ζωμίσεως, διερ-υγασίε στὸν ἀδελφὸ μας. Ἄς θυ-μηθῶμε τὴν μαυευτικὴ μέθοδο τοῦ Σωκράτους.

Στὸν συγγενί, φίλο, συνάδελφο, γνωστὸ πού ἐστιάτεῖτε ἡ νοσηλευ-τά, ἀντὶ γιὰ ἀνθη, βιβλίο, ποτᾶ, ἕνα καλὸ, κατάλληλο γλυκὸ.

Εὐκρινῶς,
Πρόκοπης Τ. Μαρκόπουλος

Μποροῦμε νὰ εἰμαστε εὐχρηστα ὄργανα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸν τομέα αὐτόν.

Μετ' ἐν Κυρίῳ ἀγάτῃ
Νίκος Τσιρώνης
Οικονομολόγος
Ἀρματολῶν&Κλεφτῶν 5,
Ἀθῆνα

Διὰ τὸν Ἀλέξανδρον Τσιριντάνην

Κύριε Διευθυντά,

Ἐχει μῆσα τὴν μεγάλῃ δόση ἀλή-θειας ἡ ἀποψὴ τῶν φιλοσόφων τῆς ἱστορίας, ὅτι οἱ μεγάλῳ ἄνδρες δη-μιουργοῦν τὰ σπουδαία γεγονότα καὶ προκαλοῦν τὴν πρόοδο τοῦ πο-λιτισμοῦ. Ὡστόσο αὐτοὶ οἱ μεγάλῳ διαθέτουν ἡ χρησιμοποιοῦν εὐστο-χὰ τὴν πίστη, τὴν τὸλμῃ καὶ τὴ γοη-τεία, μετὰ τῆ βοήθεια τῆς ὁποίας με-ταβάλλουν τοὺς λαοὺς σὲ ὀργανω-μένους ὀμάδες μετ' ὑψηλοῦς στό-χους. Τρανὸ παράδειγμα ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, πού ἕκανε πίστη του τὴν ἰδέα νὰ συνενώσῃ ὄλους τοὺς Ἕλληνας καὶ νὰ τιμωρήσῃ τὸν Περ-σῆν γιὰ τὸ κακὸ, πού προκάλεσαν στὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐκτραπ-τεία του γεννήθηκε «ὁ μέγιστος κό-σμος, ὁ ἐλληνιστικὸς». Μετὰ τὸ ἔργο τῶν μεγάλων δὲν σβῖνει...

Ἐνας μεγάλος ἄνδρας, μετ' ὀν τρόπο του, ὑπῆρξε κι ὁ Ἀλέξαν-δρος Τσιριντάνης, ὁ ἀείμνητος καθηγητῆς τῆς νομικῆς, πού πρό-σφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίας στὸ ταλαιπωρ ἔθνος μας στὴν κρίσιμη περίοδο μετὰ τὸν Β παγκόσμιο πό-λεμο. Ἐμεῖς οἱ παλιότεροι θυμώ-μαστε, ὅτι ὁ ἱστορικὸς ὀλιμῶς καὶ ὁ ἀθείσιμος εἶναι μεγάλῃ διδασὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνῃ καὶ πηγαῖναν νὰ γίνουιν ἡ κυρίαρχῃ ἰδεολογία τῶν «διανοουμένων», πού εἶχαν μεγά-λῃ ἐπιρροὴ στὸ φοιτητικὸ κόσμο. Τότε ὁ Α.Τ. ὑψώσε τὸ πνευματικὸ πὸ ἀνάστημα καὶ τὴ φλογερὴ του πίστη, καὶ μὲ λόγια καὶ με ἔργα ἔστησε μία προστατευτικὴ ἀσπίδα γύρω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξία μας καὶ κέρδισε ἀρκετούς διανοουμένους στὴν Ἀθήεια.

Προσωπικὰ πολλὰ χρωστῶ σ' αὐτόν γιὰ ὅσα πῆρα ἀπὸ τὴ «Ἀκτίνες», τὴ Διακριτικὴ καὶ τὴ «Συζήτησι».

Γι' αὐτὸ καὶ χάρηκα, ὅταν πῆρα τὸ βιβλιονάκι μετ' ὀν τίτλο «Ἀλέξ. Τσι-ριντάνης, ἀπὸ τὸν μικρόκοσμο ἐνὸς μεγάλου» («Ἐκδόση «Λυχνία»). Μετ' ἀνεκδοτὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ του, ἀπὸ τὰ μαθητικὰ του χρόνια μέχρι τὸ Πα-νεπιστήμιον. Σύντομο καὶ εὐχάριστο, ὅ,τι χρειάζεται γιὰ ὁμημερα. Ὁραῖος οἱ ἐπιμνηστικὸς. Ἄγῃ πολλὰ ἀπὸ αὐτόν τὸν «μικρόκοσμο». Ἐλιπῶ νὰ βοηθῆθῃ πολλοί, μετὰ αὐτὴ με-γάλη κρίσι, πού περνάμε.

Παν. Αθανασιάδης
σχολικὸς σύμβ. φιλολόγων ἐ.τ.
Ἁγία Παρασκευῆ

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον

Ἀθῆνα, 23/2/2010

Μακαριότατε,
ὀνομάζομαι Προκόπης Τ. Μα-ρκόπουλος καὶ εἶμαι Ὁρθόδοξος Χριστιανός, Ἑλληνας πολίτης καὶ ἐμεῖς οἱ λαικοὶ χριστιανοὶ ἴσως ἠγ-νομοῦμε. Μπορεῖ νὰ νιώθωμε ἱκα-νοποιημένοι καὶ ἴσως εὐχαριστοῦ-με τὸν Θεὸ ἐπειδὴ βλέπομε γεμά-τους τῆς πίστεως μας. Παραβλήσο-με ὁμῶς τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐκκλησιάζο-μενοι συνανθρώποι μας ἀποτελοῦν μικρὸ ποσοστὸ τῆς κοινωνίας μας. Τὸ μέγαλο, ἀνησυχιακὸ μέγαλό μῆ-ρος, δὲν ἐκκλησιάζεται οὔτε Χρι-στοῦγεννα, οὔτε Πάσχα.

Ὁ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νὰ ἐνδιαφεροῦν καὶ νὰ ἀναζητήσουν καὶ αὐτοῦς, πού δὲν ἐκκλησιάζονται, πού δὲν εἶναι ζῶ-νταὶ μὲλῃ τῆς Ἐκκλησίας. Κάποτε τοὺς ἐβάπτισαν καὶ ἐκτοτε τοὺς ἐληθμόνησαν. Ἐχουν χρεὸς νὰ προσέξουν ὅσα γράφει ὁ π. Διονύ-σιος καὶ ὅσα εἶχε ἐπισημάνει ὁ μα-καριστὸς Διονύσιος Κοζάνης σχετι-κῶς. Οἱ ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι διδόχοι τῶν Ἁγίων Ἀποστό-λων, στοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἔδω-κε ἐντολή: «πορευθέντες μαθη-τεῦσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδά-σκοντες αὐτοὺς τρῖειν πάντα ὅσα ἐνετείλαμῖν ὑμῖν» (Ματθ. κβ' 19).

Ἄλλὰ καὶ ἐμεῖς οἱ λαικοὶ δὲν μπο-ροῦμε νὰ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας αὐτούς. Ἐὰν ἐκτι-μοῦμε τίς δωρεῆς τοῦ Θεοῦ, ὡς μέλῃ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐσπᾶμὴ τὸν λόγο Του, φυσικὸ εἶναι νὰ ἐπι-θυμοῦμε νὰ τὰ ἀπολαμβάνουσι ὄλοι οἱ συνανθρώποι μας. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι, πού ἡ διακριτικὴ ἀγάτῃ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσει.

Ἐχουμε συγγενεῖς, φίλους, γνωστούς, συναδέλφους. Πρόσ-κληση γιὰ συμμετοχὴ σὲ Θ. Λει-τουργία καὶ ἄλλες λατρευτικῆς συ-νάξεις, πρόσκληση σὲ θρησκευτι-κῆς ὀμιλίας, προσφορά χριστιαν-ικῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν, κα-ταλλήλων γιὰ κάθε περίπτωσι ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν πλῆθος ἀπὸ αὐτὰ καὶ εὐρύτατα φάσματα.

Πάντα μετὰ διακρίση, μετὰ ἀπὸ προσοχὴν, μετὰ ἀπὸ συμβουλὴν φω-τισμένου πνευματικῶ, χωρὶς νὰ κάνουνε τὸν δάσκαλο, μετὰ κατὰ-λληλὴ συζήτηση, πού δὲν προκαλεῖ ἀντίδραση, πού μπορεῖ νὰ πυροδο-τῆσει ἐσωτερικῆς ζωμίσεως, διερ-υγασίε στὸν ἀδελφὸ μας. Ἄς θυ-μηθῶμε τὴν μαυευτικὴ μέθοδο τοῦ Σωκράτους.

Στὸν συγγενί, φίλο, συνάδελφο, γνωστὸ πού ἐστιάτεῖτε ἡ νοσηλευ-τά, ἀντὶ γιὰ ἀνθη, βιβλίο, ποτᾶ, ἕνα καλὸ, κατάλληλο γλυκὸ.

Εὐκρινῶς,
Πρόκοπης Τ. Μαρκόπουλος

Στήριξις εἰς ἀγωνιστάς

Κύριε Διευθυντά,

ὡς συγχαίρω γιὰ τὸν συνεχῆ ἀγῶνα, πού κάνετε κατὰ τὸν Οἰκουμενισμῷ, τὴν πρόσασιν τῆς Ὁρθόδοξου ἀληθείας καὶ γιὰ τὴν ἐνημέρωσι, πού μὰς παρέχετε γιὰ ὅσα συμβαῖνουν μετ' ὑπολοὸ τρόπο γύρω μας.

Συγχαίρω ἐπίσης καὶ ὄσους Ἐπι-σκόπους, κληρικοὺς καὶ λαικοὺς ἀγωνίζονται μετὰ διάφορους τρό-πους γιὰ τὴν διατήρησι τῆς Ὁρθό-δοξου πίστεώς μας καὶ νὰ τοὺς πα-ρακαλέσω νὰ συνεχίσουν ἀπτόητοι τὸ ἱερὸ αὐτὸ χρέος.

ἤθελα ὁμῶς νὰ ἀπευθυνθῶ καὶ σὲ ὄλους ἐμὰς τοὺς ὑπόλοιπους, πού δὲν συμμετέχομε σὲ αὐτόν τὸν ἀγῶνα. Καθόμαστε πολλὰς φορὲς ἀπαθείς καὶ παρακολοῦ-θοῦμε τὰ ὅσα γίνονται, λὲς καὶ μὴ μὰς ἀφοροῦν. Πρέπει νὰ συνέλ-θομε, νὰ ἀνασκομηθώμετε καὶ νὰ ἀντιδράσωμε. Πρέπει νὰ στῆρι-ξομε τοὺς μπροστάρηδες πνευ-ματικῶς μαχητῆς μετὰ κάθε τρόπο. Μὲ ἐπιστολὰς, μετ' τηλεφωνητῶν συμπαραστάσε, μετ' διαμαρτυρίες (βεβαίως εὐπρεπῆς) καὶ κυρίως μετ' προσευχῆ. Ὁ ἀγῶνας εἶναι καὶ θὰ εἶναι δύσκολος, ἀλλὰ μαζὶ μας εἶναι ὁ Κύριος.

Συγκινήθηκα, ἀλλὰ καὶ ἐνωίωσα ἐνόχως, ὅταν τὸ καλοκαίρι, πού μὰς πέρασε συνάντησα ἱερέα, πού κατὰ καιροὺς ἐπέστειλε ἐπιστολὰς στὸν «Ὁρθόδοξο Τύπο» καταγγέλοντας τὴν ἐπισκεψὴν τοῦ Πάπα στὴν Ἀθῆ-να καὶ ἐδῶθη ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Τὸν ρώτησα, γιὰτὶ δὲν βλέπομε πᾶ καμεινὰ τῶ. Μοῦ ἀπάντησε λυπη-τόνως: «Αποφάσισι νὰ ἀσχοληθῶ μετ' ἡν ἐνορία μου καὶ τὸ σπῖτι μου. Ὅταν δεχθῶμι τὸσὺς διαγωγί-μους ἐν εἰκα καμμία στήριξη ἀπὸ που-θενά. Ἐνωίωθα μόνος». Ἐχει δίκ-ιο! Καὶ μὴ βιασθε κανεὶς νὰ πῆ: τί τὴν χρειάζεται τὴν στήριξη τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ ἔχει μαζὶ τοὺ τὸν Θεὸ. Δ